

BODI PRED NJIMI

RUDI KONCILIJA

„Ko vse svoje spusti ven, bodi pred njimi in ovce gre-
do za njim, ker poznajo njegov glas“ (Jn 10,4).

Dobremu pastirju ovce *ne pobegnejo, ko jih osvobodijo* ograje. Svobodno gredo za njim. Šle so tudi za papežem Janezom Pavlom II.

Leta 1836 je poljski romantični pesnik *Julius Slowacki* v pesmi „O slovanskem papežu“ prerokoval napovedal dogajanje, ki se je 150 let pozneje uresničilo pred našimi očmi. To dogajanje vodi Bog: „Gospod“ „sredi preprirov“ določi, da je „prestol“ „prost za slovanskega papeža“. Dejansko je Janez Pavel II. zasedel papirski prestol sredi burnih pokoncilskih preprirov. Verz „Ta ne bo bežal pred meči“ očitno govori o atentatih. Eden, ki je danes uradno ugotovljen kot početje sovjetske tajne obveščevalne službe KGB, je skoraj uspel, več nameranih pa so preprečili.

Celotno držo slovanskega papeža označi Slowacki s krepstjo „*neustrah*“. Poslan je kot rešitelj zaslužnjem množicam: „Njegov obraz se *bluči* zaradi besed, ki so svetilka služabnikom.“ Bili smo priče, kako je na miroljuben način, z močjo besede, ukrotil zatiralski stroj komunističnega totalitarizma. Vendar se je to poslanstvo nananjalo predvsem na en del sveta, prišel pa je za ves svet in ves svet je šel za njim: „Za njim stopajo *človeške rase* v cvetju, bližajo se luči, v kateri se nahaja Bog.“ Deluje s „protivijami“ in „ukazi“. „Njegova moč je čudežna.“ Kar Božja „Misel po njem zamirja, to se tudi uresničuje, saj moč, ki je v njem, je Dub.“ Je „brat ljudstva“. Svet združuje v ljubezni: „Zbira balzam sveta, zlija ga v naša srca“. „Deli ljubezen.“ „V pomoč mu je zakramentalna moč“. Vodi duhovno prenovo sveta: „Pometa notranjost Cerkve, počisti bo predverje, kazal bo na Boga v stvarstvu.“ „V srcih se že pričenja gibanje Božje svetlobe.“

Uresničitev tega smo *sodoživljali*. Na srečanjih z njim so se zbirale tudi milijonske množice po vsem svetu. Najbolj pa je ves svet hitel k njemu v času bližajoče se smrti in po njej. Za pogreb se je zbralo tri milijone ljudi. Ta največji pogreb v zgodovini je evangelijsko pričevanje. „Nebo se nad njim čudovito odpira na vse strani.“ „Dub že žari in poseduje njegovo slavo“ (Slowacki), potem ko je „spremenil Poljsko, Evropo in svet“ (pisatelj Drago Jančar).

Družina

NOVI PAPEŽ

Zelo verjetno bo kmalu po tiskanju te številke že znano ime novega papeža. In morda bo marsikateri izmed naših bralcev prejel list potem, ko bo že prejel blagoslov „Urbi et orbi“. A dovolite nam, da vseeno opišemo, kako se je začel konklave, da podeli cerkvi novega Petrovega naslednika

Kardinali elektorji so v ponedeljek 18. v Vatikanu začeli volitve naslednika nedavno umrlega papeža Janeza Pavla II. V konklave je vstopilo 115 namesto 117 kardinalov z volilno pravico, ker se ga dva izmed njih iz zdravstvenih razlogov nista mogla udeležiti.

Konklave se je začel ob 16.30 s slovesnim prihodom kardinalov v Sikstinsko kapelo. Prvo glasovanje je brez uspeha poteklo že v ponedeljek popoldne, potem pa naj bi do izvolitve papeža vsak dan potekali največ trije krogi glasovanja. Volitve so bile v skladu s kanonskim pravom tajne, za izvolitev novega papeža pa sta potrebni dve tretjini veljavnih glasov vseh navzočih kardinalov z volilno pravico.

MAŠA ZA IZVOLITEV PAPEŽA

Pred začetkom konklava se je ob 10. uri v baziliki svetega Petra začela sveta maša za izvolitev papeža. Dekan zbora, kardinal Joseph Ratzinger, ki je vodil mašo, se je izrekel za zaščito rimskokatoliške cerkve pred različnimi škodljivimi vplivi, kot so sektarstvo, marksizem, liberalizem, ateizem, ag-

nosticizem in relativizem.

„Če ima človek jasno vero, ki temelji na prepričanjih Cerkve, je danes pogosto označen za fundamentalista. Kot edino prepričanje, ki je sprejemljivo po današnjih standardih, velja relativizem, ki človeka premetava sem in tja in mu dopušča, da ga zajame vsak veter učenja,“ je v pridigi dejal kardinal, ki so ga pogosto omenjali kot enega glavnih kandidatov za novega papeža. „Približujemo se diktaturi relativizma, ki ničesar ne priznava kot gotovo in katerega glavni cilj so lastni ego in lastne želje,“ je poudaril Ratzinger.

Kardinali so se pred začetkom konklava zbrali v Dvorani blagoslova v Apostolski palači, od koder je potekala slavnostna procesija do Sikstinske kapele. Na procesiji so nosili križ in knjigo evangelijev. Poleg kardinalov elektorjev so se udeležili tudi tajniki konklava, vodja slovesnosti, tajnik dekana kardinalskega zbora, kardinal Tomas Špidlik, ki je imel pridigo, en diakon in ministranti.

ZAČETEK GLASOVANJA

Prvo glasovanje je potekalo že takoj po

začetku konklava v ponedeljek popoldne, potem pa je bilo predvideno, da bi vsak dan potekali največ trije krogi glasovanja - dva dopoldne in dva popoldne. Prav tako je bilo na programu, da imajo med konklavom kardinali, nastanjeni v rezidenci svete Marte, vsako jutro ob 7.30 imeli sveto mašo, ob 9. uri pa po molitvi v Sikstinski kapeli začeli nov krog volitev oziroma skrutinij.

Dim iz dimnika Sikstinske kapele, ki bo vernikom sporočal, ali so kardinali elektorji že izbrali 264. naslednika apostola Petra, je bilo moč videti dvakrat dnevno, ob 12. in 19. uri. Izvolitev novega papeža bo oznanilo tudi zvonjenje glavnih zvonov vatiške bazilike svetega Petra.

Za glavna kandidata za novega papeža sta veljala po pisanju italijanskega tiska 78-letni nemški kardinal Ratzinger in 71-letni milanski nadškof Dionigi Tettamanzi. Novi papež za izvolitev potrebuje 77 glasov, Ratzinger in Tettamanzi pa naj bi uživala približno vsak polovično podporo kardinalov, zato se kaj lahko zgodi, da 265. poglavar Cerkve ne bo nobeden od njiju, ampak nekdo, ki ne velja za favorita. Podobno se je zgodilo tudi na zadnjem konklavu leta 1978, ko so poznavalci Vatikana največ možnosti pripisovali italijanskima kardinaloma Giuseppeju Siriju in Giovanniju Benelliju. V osmem krogu glasovanja je bil izvoljen Poljak Karol Wojtyła, ki si je nato izbral ime Janez Pavel II.

Po ocenah poznavalcev Vatikana naj ne bi tokratni konklave trajal dolgo; kdo bo novi naslednik apostola Petra, so napovedovali da bo najverjetneje znano že v sredo. Zadnji papež, Janez Pavel II., je bil izvoljen tretji dan konklava po osmih krogih glasovanja. Najdaljši konklave v 2000-letni zgodovini Cerkve je sicer trajal skoraj tri leta, najkrajši pa samo nekaj ur.

MNOŽICA ROMARJEV

V Večno mesto se je te dni zgrnilo vedno več vernikov, a ne zato da bi si ogledali znamenitosti starega Rima, temveč da bi neposredno doživeli zgodovinski dogodek volitev novega papeža. Rimski Kolisej in Fontana di Trevi so jim bili postranska zadeva - vsi bi radi le stali na Trgu svetega Petra v Vatikanu in opazovali dim iz dimnika Sikstinske kapele in potem prejeli prvi blagoslov „mestu in svetu“.

Žrtve vojnega nasilja

Ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve je pripravilo predloge sprememb treh zakonov, in sicer zakona o žrtvah vojnega nasilja, zakona o vojnih grobiščih in zakona o vojnih invalidih; že ta teden naj bi jih obravnavala vlada. Kot poroča internetna izdaja dela, naj bi s spremembo zakona o vojnih invalidih pravice znižali tako, da bi se uskladile z omejitvami, ki veljajo v pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

V primerjavi s plačami in drugimi socialnimi prejemki so pravice po zakonu o vojnih invalidih bistveno višje, kot so bile prej, je predlog spremembe utemeljeval minister **Janez Drobnič**. Višina vojne invalidnine je kar enajstkrat večja od invalidnine, ki jo za enako telesno okvaro dobi delovni invalid kot posledico poškodbe pri delu. To je posledica številnega prejemkov iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja ter istovrstnih pravic po zakonu o vojnih invalidih. Tako na primer civilna oseba poleg pokojnine dobi invalidnino in dodatek za pomoč in postrežbo, po zakonu o vojnih invalidih pa so ti dodatki dodeljeni v bistveno višjih zneskih. Takšne razlike kažejo na socialno nepravilnost in razdvajajo ljudi. S spremembo zakona pa bodo najvišji zneski omejeni do višine najvišje osnove za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ki znaša 350 tisoč tolarjev, je dejal minister.

S spremembo zakona o žrtvah vojnega nasilja pa naj bi status civilne žrtve priznali vsem, ki so bili v vojni izpostavljeni nasilnim

dejanjem katere koli organizirane vojaške sile, ki je v obdobju od 6. aprila 1941 do 15. maja 1945 delovala na območju Slovenije tudi, če je nasprotna stran ni priznavala. Po veljavnem zakonu statusa žrtve namreč ne morejo dobiti tisti, ki so bili med vojno izpostavljeni prisilnim ukrepom ali vojnim dejanjem partizanskih vojaških enot, zavezniki bombardiranjem oziroma nasilnim ukrepom VOS, VDV, terencev in različnih paravojaških enot na strani, ki je nasprotovala okupacijskim vojaškim in civilnim oblastem. Statusa tudi niso pridobili otroci, katerih starši so bili med vojno ubiti ali pogrešani zaradi vojaških akcij NOB.

Spremembe zakona o vojnih grobiščih pa naj bi omogočile, da bodo po vojni umorjene osebe pri kategorizaciji grobišč posebej obravnavane kot žrtve revolucionarnega nasilja. Svojci oseb, pokopanih v doslej prikritih grobiščih, naj bi dobili pravico do prekopa v družinski grob na stroške države. Za posmrtno ostanke žrtev, ki so bili najdeni pri različnih zemeljskih delih in niso znane, pa naj bi zgradili na Teharjah kostnico. Pravico do vojaškega groba naj bi dobili vsi pripadniki slovenskih oboroženih sil, ki so padli med vojno oziroma so bili pobiti ali so umrli kot vojni ujetniki med vojno ali po njej. Temu naj bi prilagodili tudi napise in označbe na vojnih grobiščih. Tisti, ki so obstajali že prej, se ne bi spremenili. Napisi na grobiščih vojaških oseb, padlih ali umrlih v vojni zaradi vojnih dogodkov, bi se glasili: *Padlim v vojni, Repu-*

blika Slovenija. Na grobiščih vojaških ali civilnih oseb, umrlih zaradi vojnega nasilja, bi se napis glasil: *Žrtvam vojnega nasilja, Republika Slovenija*. Na grobiščih vojaških ali civilnih oseb, umrlih zaradi revolucionarnega nasilja, pa naj bi se napis glasil: *Žrtvam revolucionarnega nasilja, Republika Slovenija*. Ministrstvo pa predlaga, da bi kot osrednje spominsko znamenje za vse slovenske vojaške in žrtve vojn in revolucij postavili spomenik neznanemu junaku v bližini sedeža predsednika republike ali v bližini ljubljanskega Navja.

Zveza društev civilnih invalidov vojn Slovenije nasprotuje predlogu, da bi se moral vojni invalid odločati med pravico do invalidnine po tem zakonu in pravico do pokojnine po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. Po njihovem mnenju je takna rešitev protiustavna, saj gre za dve popolnoma ločeni pravici. Opozarjajo pa, da jih ministrstvo za delo, družino in socialne zadeve ni povabilo k sodelovanju pri pripravi sprememb zakona o vojnih invalidih. S svojimi pripombami so že seznanili vse poslanske skupine.

DRUGI TIR — KONČNO!

Vlada je sprejela uredbo o državnem lokacijskem načrtu za drugi tir železnice proge na odseku Divača - Koper. Proga je načrtovana v dolžini 27,1 kilometra, od tega bo 20,3 kilometra potekalo skozi osem predorov, je na časnikiški konferenci po seji vlade povedal minister Janez Podobnik.

VTISI IZ SLOVENIJE

7. april = 20. junij

(Od našega dopisnika)

O proslavi na GEOSS (Geografskem središču Slovenije) v bližini Vač smo pisali že v prejšnji številki.

Kot je zapisano, Republika Slovenija nima državnega praznika za svojo zastavo. Zakaj ne, ne vem. Lahko le sklepam: ker nekdanji državni možje iz strank slovenske

zime niso imeli nikakršnega odnosa do slovenskih simbolov, zvesti svojim prednikom, ki so se udinjali mednarodnemu komunizmu brez narodov in so poznali le eno zastavo, rdečo. Na proslavi je Tone Kuntner spomnil, da je nekdanji predsednik državnega zbora, ko so mu hoteli pripeti na obleko slovensko zastavico (ali so ga vprašali, zakaj je ne nosi), rekel, da ne bo delal propagande!...

V Argentini in v izseljenstvu na sploh smo že zdavnaj izkazovali spoštovanje do narodne zastave. Veliko zaradi zastave kot take, nekaj pa tudi zaradi vpliva latinskega okolja, ki ima ne strožja pravila, kako je treba ravnati z zastavo. In tako so tudi politiki spoznali, da mora imeti tudi slovenska zastava svoj dan. Narodni odbor za Slovenijo je odločil, naj se to praznuje 29. oktobra, skupno z dnem osamosvojitve izpod avstroogrske nadvlade.

Uporabljajoč govor, ki ga je na tej slovesnosti imel France Cukjati, predsednik državnega zbora Republike Slovenije in poklona (ob koncu govora se je zastavi poklonil in jo poljubil!), lahko upamo, da se bo tudi slovenska država z državnim praznikom poklonila zastavi, ki jo predstavlja pred svetom.

Zanimiv je tudi datum, ki ga predlagajo razni narodnjaki in društvo Heraldika: 7. april. To je dan, ko je v letu 1848 skupina študentov z Lovrom Tomanom na čelu prišla v center Ljubljane in zastavo razobesila. Kje? Na Wolfovi cesti, kjer je danes nekako številka osem. Tam je stala gostilna Pri zlati zvezdi. In tisti dan (spet po besedah Toneta Kuntnerja), je močan veter odnesel z ljubljanskega gradu nemško zastavo ...

Dobrih sto petdeset let je trajalo, da trobojnica dokončno plapolala na Gradu, na državnih poslopih, na slovenskih domačijah, na slovenskih predstavništvih po svetu. Ne zapirajmo: „po slovenskih domovih v tujini“, ker tam plapolala že od nekdaj!

Da ni taka, kot takrat. Res, dodatek ima, ki je lahko sporen iz heraldičnih postavk, iz ideoloških razhajanj ali drugih pomislekov, vendar: rajši imam tako zastavo, kot pa da bi iz razpisa za novo zastavo dobil farbasto cunjo, ki mi ne pomeni nič!

GB

BRALI SMO

Ukana

ALENKA PUHAR

Iz kar obsežne bere sporninske literature pričevanje Alberta Svetine močno izstopa. V knjigi *Od osvobodilnega boja do banditizma* (Nova obzorja, 2004) ne gre le za izpoved in pripoved človeka, ki je doživel razočaranje. Bil je izjemno visoko, preden je padel na dno. In o vsem tem govori zelo ostro, kot razodeva že naslov — saj kdo drug je pri nas že izdal knjigo o tolovajih iz partizanskih in partijskih vrst?

Albert Svetina je bivši oznovec, ki je prelomil najstrožje pravilo — zavezanost k molku o tajni policijski. V tem pogledu ima za družbo samo Zdenka Zavadlava, ki je molk prelomil že pred poldrugim desetletjem. Toda Svetina je dosegel bistveno višji položaj, saj je bil pomočnik Ivana Mačka. Če zdaj ne pletemo okrog Mačka kot okoli vroče karte, je servirana vse drugačna zgodba. Obsega vse mogoče ukane — tudi tiste, o katerih njegov soimenjak Tone pred štirimi desetletji ni nič povedal — poleg tega pa nudi razgled na vrh; od blizu, zelo blizu.

O ukanah trdi Svetina, da jih je bilo mnogo. Partija se je kamuflirala z OF, revolucija se je skrivala z osvobodilno borbo, pogoltnost se je jemila z gesli o enakosti in med prevzemanjem oblasti je v besedah zasijalo zlato sonce svobode, v resnici pa je zavladovalo brezpravje, krutost, ropanje, krvava rihta. Ropanje je Svetina sam organiziral, morijo pa, pravi, ne — tu je organiziral samo asanacijo in prikrivanje sledov. Doživetje je bilo tako stranno, da je sklenil zapustiti udarno pest revolucije (na odločitev je verjetno vplivala tudi zamenjava mefa, ne ravno pojasnjena) in se prepisal med običajne delovne ljudi. Ko se to ni prav posrečilo in mu je grozila aretacija, je pobegnil. V drugem poglavju življenja je postal Madžar — in to je ne danes.

Zaporu se s tem ni izognil (bil je približno enako strahljiv kot jugoslovanski), toda z državljanstvom, socialno pomočjo, službo in pokojnino je imel manj težav kot bi jih imel tukaj. Zvečine pa je pripoved tiste vrste, da se od nje ježijo lasje. Naj je avtor v položaju

ju subjekta ali objekta, bralec mora pogosto odvrniti pogled. V želji, da bi bilo vse skupaj izmirljeno, iz trte izvito. Vendar vrsta podatkov, izpovedi in poročil od tu in tam kaže, da ni.

Zgodbo svojega življenja Svetina bolj pripoveduje kot opisuje. Žal v knjigi ni nikjer pojasnjeno, kako je pravzaprav nastala. Bralec ima vtis, da gre za posneto ustno pripoved. To sklepa iz skromnega izbora besed in stalne repetitivnosti. A kakor je to moteče in včasih žene na rob potrpežljivosti, je res, da krepi nekaj, kar je svojevrstna vrlina: To je tako prostodumno besedovanje, kot ga zmore samo zaletav mladoletnik ali pa star mož, ki ve, da nima kaj zgubiti. Zgleda, da je Svetina sklenil udarno pest revolucije popisati kar s pestjo — pa kar bo, bo.

Bolj s pestjo kot s prsti, se pravi brez natančnosti, je ravnalo tudi uredništvo, ki je izpustilo nujne podatke. Javnosti bi se spodobilo naznaniti, kdo je pri nastajanju knjige pomagal in kako, ali je imel avtor za oporo kakšne zapiske, od kdaj in podobno.

Sem in tja Svetina presejati bralca s posebno senziбилnostjo. Od moža, ki mu večino horizonta polnijo policijski in politični obračuni, nekako ne pričakuje poslušnosti, ki bi segal v druge dimenzije. Naj opozorim na dva. V nasprotju z večino svojih partizanskih kolegov, ki pri pisanju komaj opazijo ženske, Svetina s simpatijo govori o partizankah. Opaža in si dovoli povedati, kako so se v vojni do njih vedli velmožje, predvsem oznovci: prezirljivo in pogosto grobo. Drugo opažanje je sveže. Ko Svetina priča pred parlamentarno komisijo, ga nenadoma obide: Pučnik se boji ljudi, ki jih zaslišuje. Malo ga je strah celo nekaterih članov komisije ... Iz Pučnikovega izraza razbere, kar se mu kaže tudi v marsikaterem segmentu življenja, da namreč „nekdanja Udba ne dandanes razpolaga s svojimi dosjeji in jih po mili volji vleče na plano, kadar ji to ustreza.“

Ko bodo v slovenskem samospoznavanju dobili več pozornosti medčloveški odnos, bodo taki stavki enako uporabni kot uničujoči podatki o ukanah iz vojnih in prvih poveljnih let.

Literarni listi, Delo

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Vsak nepripravljen opazovalec, ki bi gledal na argentinsko politiko iz običajnih zornih kotov, bi doživel nenehna presenečenja in končno ne bi mogel razumeti razvoja dogodkov. Kdor pa stalno doživlja tukajšnjo vsakdanjost, pa ob teh dogodkih le naveličano migne z rameni. A včasih tudi ne tako verni analist doživi kakšno presenečenje.

Uspela ofenziva. V številnih krogih peronistične stranke v provinci Buenos Aires moremo zadnje čase dojeti presenečenje in celo preplah. To so skupine in veljaki, ki so do pred kratkim z nasmehom in celo prezirljivo gledali na predsednikovo iskanje opor na tem področju. Danes pa se soočajo z grenkim občutkom, da je Kirchner uspel v svoji ofenzivi. Nihče ne govori o številkah, nihče si ne upa orisati realnega stanja. A „termični občutek“ v vrstah duhaldizma je, da se je nekaj zlomilo v strukturi in da se je včerajšnja vse-mogočnost spremenila v dananjši dvom. Pred vrati je sestava kandidatnih list in računi v provinci niso isti kot v vladni palači. Morda sicer stanje ni tako porazno, a že dejstvo samo, da se bo treba pogajati za vsako kandidatno mesto z nasprotnikom, katerega so ne včeraj prezirali, ni najlepši občutek in ne vodi do zmagovitih položajev.

Kruta realnost. Da lahko vsaj nekoliko razumemo ta novi položaj, se moramo ponovno vrniti k temeljni postavki, da se argentinska politika vrti ob taktu kaudilizma (caudillo = vodja, poglavar, ugleden član stranke). Tu ni govora o ideoloških zvestobah, ne zastavljenih ciljih, ne trajnih zvezah. Vse stoji na kocki trenutnega veljaka, ki danes drži v rokah žezlo in ga vsi spoštujejo, čeprav lahko jutri to želo preide v druge roke in ves položaj postavi na glavo. Duhaldizem je bila vsemogoča skupina peronizma v provinci Buenos Aires. Na tem temeljnem kamnu je Duhalde strmoglavil predsednika De la Ruo, postal začasni predsednik države, preprečil Menemu povratek na predsedniško mesto in postavil Kirchnerja na predsedniški prestol. Sedaj pa se člani te korporacije zavedajo, da ne morejo preprečiti senatorske kandidature predsednikove žene in da morda celo ne bodo imeli večine svojih ljudi na kandidatni listi za poslanska mesta.

Brez pastirja... Kje je vzrok tako hitremu propadanju? Priznam, da ne vidim jasno položaja. Gotovo je duhaldizmu v ključnih trenutkih manjkalo spretnih voditeljev, odpovedali so temeljni dejavniki. A tudi iz vrha, s strani Duhaldeja ni bilo jasne in odločne politike. Se je res umaknil iz

strankarske politike, kot je izjavil te dni? Nikakor ne, saj je nertokrat s posegi ali izjavami dajal smer gibanju, stranki in državi. A skoraj nemogoče je igrati istočasno vlogo vlade in opozicije. In Duhalde je bil prisiljen v to igro. Obenem je organiziral počasen sestop položajev, se posvetil mednarodni dejavnosti in prepustil gibanje v manj izkustvenih rokah. Medtem pa je Kirchner žel uspehe in istočasno navezoval stike s krajevnimi kaudizi (na primer Balestrini v La Matanzu), ki so danes z enim, jutri z drugim, kakor jim pač kaže, a so odločilni kadar se tehnična nagne na eno ali na drugo stran. Vsak od njih je grafičak na svoje ozemlje in za svoja dejanja odgovoren le samemu sebi. Spreten vodja (in spretnosti predsedniku nihče ne zanika) lahko počasi zgradi svojo oblast. Če ne pred letom predsednik ni mogel obvladati peronistične stranke, jo ima danes močno v rokah.

... in brez opozicije. To je pa druga slika istega položaja. Ker dejansko ni bilo zunanjega sovražnika, je tudi peronistična stranka igrala istočasno vlogo vlade in opozicije. Kaj pa opozicijske stranke? Dejansko jih ni, oziroma so brez moči in brez vpliva. Radikali so presrečni, da ohranjajo svoj položaj v nekaterih provincih in računajo na dolgoročno vstajenje od mrtvih na podlagi teh krajevnih uspehov. Skrajna levica sicer prodira v sindikate a ne nima močnega zaledja. Opozicijska levica (Carrió Č družina) ima podporo le v prestolnem mestu. Sredinske in desničarske formacije pa so razklane. Poizkusi združenja, ki jih uprizarjata Macri in López Murphy, vzbujajo več žalosti kot upanja. Poleg tega nihče od njih nima jasnih ciljev in stvarnih načrtov. Kirchner pa dobro ve, kaj hoče.

V nekaj besedah. Samo ne nekaj omemb. Razmerje do Mednarodnega denarnega sklada (FMI), na robu eksplozije, je sedaj zaplulo v mirne vode. A zahteve iz Washingtona ježijo lase vladi v volilnem letu.

Predsednik Kirchner je izpeljal uspešno turnejo po Nemčiji. Prejel je politično oporo in obljube investicij. Uresničitev teh obljub je seveda odvisna od razvoja dogodkov tostran morja.

Z grozo pa so argentinsko javnost presenetili dogodki v jetnikih v Santa Fe. Cena 14 mrtvih in izbruh, ki vsak hip lahko povzroči nove žrtve, je z vso krutostjo pokazal stanje v večini argentinskih kazenskih ustanov. Ne moremo govoriti o izboljšanju varnosti, če so ječe dejansko univerze organiziranega zločina, v katerih jetniški organi igrajo megleno vlogo varnostnika, rablja in trgovca.

Brezigarjeva za vrhovno tožilko

Državni zbor je začel zasedanje, v okviru katerega naj bi na predlog vlade za dobo petih let imenoval Barbaro Brezigar na položaj vodje vrhovnega državnega tožilstva. Najprej naj bi poslanke in poslanci ustanovili tudi preiskovalno komisijo, ki naj bi preiskovala morebitno odgovornost nosilcev javnih funkcij v minulih letih za slabe razmere na državnem tožilstvu.

Državni zbor bo skoraj zanesljivo imenoval novo generalno državno tožilko. Za ta položaj je vlada na predlog pravosodnega ministrstva predlagala vrhovno tožilko Barbaro Brezigar, ki je trenutno nacionalna predstavnica v Eurojustu.

Kandidatki so tako člani komisije iz vrst vladne koalicije kot tudi iz vrst opozicije priznali, da izpolnjuje vse strokovne pogoje za zasedbo tega odgovornega položaja, pri čemer pa so zlasti člani iz vrst LDS omenili tudi vrsto zadržkov, zaradi katerih kandidatke ne nameravajo podpreti. Očitno so ji njeno politično angažiranost, kot kandidatke desnice na predsedniških volitvah leta 2002, bila je tudi pravosodna ministrica v Bajukovi vladi. Očitke o politizaciji tožilstva vladna koalicija ostro zavrača; četrta Brezigarjeva ni bila nikoli članica nobene stranke, za razliko od predhodne generalne državne tožilke Zdenke Cerar, ki je bila izrazita politična figura.

SLOVENCİ V ARGENTINI

SAN JUSTO

Veliki teden v Našem domu

V Našem domu v San Justu vedno radi praznujemo! Po pustnem veselju, na pepelnično sredo, postni čas se začel, in z njim pripravljanje na Gospodov slavnostni vhod v Jeruzalem, na cvetno nedeljo.

Gospa iz naše srenje so teden pred cvetno nedeljo napravile lepo številko slovenskih butaric, ki smo jih na to nedeljo ponesli z oljkami v katedralo k blagoslovu. Sv. mašo je daroval naš župnik Tone Bidovec ob spremstvu velike skupine ministrantov. Med mašo je bilo slovesno petje domačega zbora, kakor tudi peti pasijon. Zvečer se je lepo številko družin in članov doma zbralo na vsakoletnem križevem potu, katerega je mladina skrbno in originalno pripravila že 20. leto.

Prišel se je veliki teden. Duhovna obnova pod vodstvom misijonarja g. Lovra Tomažina, pospravljanje hiše, priprava žegna.

Na veliki petek so se dekleta in fantje zbrali v Našem domu da bi pobarvali pirhe in pripravili dvorano. Ob treh popoldne so pred kapelico Marije Pomagaj zmolili na spomin Kristusovega trpljenja in smrti.

Na veliko soboto je župnik po družinah in v skupnem krajevnem domu blagoslovil vodo in hrano, same lepe navade in obredi Velikega tedna.

In prišla je Sveta Velika noč! Praznično oblečeni in pripravljeni smo se udeležili velikonočne sv. maše v sanjarski stolnici ob osmi uri. Župnika je spremljalo lepo številko mladih ministrantov. Med njimi pevski zbor iz San Justa pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar je prekrasno in slovesno zapel „Aleluja, Aleluja, Jezus je

premagal smrt, grob je odprt... Odrasli si človeški rod.”

Kakor vsako nedeljo, samo bolj slovesno, bolj veselo, smo si voščili, ter se napotili proti Našemu domu San Justo in res v velikem številu. Dvorana je bila pripravljena s praznično pogrnjenimi mizami in vsakega je že čakal bogat, velikonočni žegen: prekajeno meso, pirhi in hren. Tudi letos, kot že vrsto let, so nas naše skrbne matere in žene razveselili s svojimi poticami.

Preden smo zaužili velikonočni zajtrk, je Erika Poglajen z lepo in globoko povezavo povabila predstavnike raznih krajevnih organizacij, da bi voščili vsem članom in prijateljem Našega doma. Ob tej priložnosti so pozdravili navzoče v imenu glavnega odbora predsednica ga. Mici Malavarič Cassullo. Voščili so nam tudi župnik g. Tone Bidovec, v imenu krajevne Zveze žena in mati ga. Nežka Lovšin Kržinič, predstavnik mladine Matjaž Štrubelj, v imenu Balantičeve mlače voditeljica ga. Irena Urbančič Poglajen, v imenu mladcev in mladenk voditeljica ga. Emi Urbančič Marušič in Stane Mustar v imenu slovenskih upokojencev.

Akademijo je režiral Blaž Miklič. Mirjam Oblak je vse organizirala, da je „Gospodov dan, Vstajenje” bilo na zaželeni višini. Oder je bil izredno pripravljen: v ozadju je imponiral Veličastni vstali Kristus, Kralj vseh časov, Kralj sveta..., umetniško delo neutrudljivega Toneta Oblaka, ki ima za vsako priložnost primerno in edinstveno misel. Pomagali so mu možje in fantje Našega doma.

Otroci, mladina ter odrasli so recitali nekatere poezije med katerimi je sodeloval tudi MPZ San Justo z ubranim petjem.

Za luči in zvočne efekte sta preskrbela brata Marko in Luka Štrubelj.

V prijetni družbi in ob bogato pripravljenih mizah smo po zajtrku še poklepetali v veselem razpoloženju nato nadaljevali s praznovanjem Velike noči po naših domovih.

Vsem, ki ste sodelovali in prisostvovali temu prijetnemu velikonočnemu zajtrku velik Bog plačaj!

Majda Hren Ravnik

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

V sredo, 23. marca so žene in matere iz Slovenske vasi, na pobudo upokojencev, romale v Schoenstatt. Vodil jih je g. Pavle Novak CM. Imele so sveto mašo in križev pot.

V soboto, 8. aprila je bila v Slovenski hiši seja odbora Hanželičevega doma.

Isti dan popoldne je bil v Slovenski hiši „Poklicni orientacijski tečaj” pod vodstvom lic. Metke Praprotnik Luna. Tečaj je bil pod okriljem Mladinskega referata Zedinjene Slovenije.

V soboto, 9. aprila je bil dušnopastirski obisk v Miramaru. Sv. mašo v župni cerkvi je daroval delegat, prelat dr. Jure Rode.

Isti dan je Zveza žena in mater iz San Martina pripravila obisk tematičnega parka Svete dežele. Obiska so se udeležili tudi iz Carapachaya. Vodila je gospa Mari Keržič.

V četrtek, 14. aprila je bil v Slovenski hiši sestanek Zveze slovenskih mater in žena, pod vodstvom predsednice Pavline Dobovšek. Na programu je bilo predavanje prelata dr. Jureta Rodeta pod naslovom: „Družina, temelj Cerkve in naroda”.

Isti dan zvečer je bila seja društva Zedinjena Slovenija. Vodil jo je predsednik Lojze Rezelj.

V soboto, 16. aprila je v Slovenski hiši pod okriljem Slovenske kulturne akcije govoril dr. Janez Arnež o svojem delovanju v Sloveniji.

V nedeljo, 17. aprila je bil občni zbor Našega doma v San Justu. Sledilo je kosilo Zveze slovenskih mater in žena — odsek San Justo. Nato je bil srečolov. Dobiček je bil namenjen dobrodelnemu delovanju Zveze.

Priredila D-ova za tiskovni referat Zedinjene Slovenije

Kako v Evropi?

Vstop Slovenije v Evropsko zvezo je posamezne gospodarske sektorje postavil pred pomembno preizkušnjo. Vsi na soočenje z ogromnim evropskim trgom niso bili pripravljeni enako, analitiki pa so opozarjali predvsem na negativne učinke zlasti za tiste panoge, ki so se že pred vstopom srečevale s težavami. Po letu dni kaže, da so številne prednosti lahko izkoristili uvozniki, medtem ko izvozniki močno čutijo zaostrovanje konkurenčnih razmer

na trgu.

Po mnenju profesorja na ljubljanski ekonomski fakulteti Andreja Kumarja je leto dni po vstopu v evropsko integracijo 'pod črto' več boljnih kot slabših stvari.

Medtem ko se v nekaterih panogah stanje po vstopu v EU ni bistveno spremenilo, so se razmere precej zaostrele v tekstilni, agroživilski in ostali predelovalni industriji. Slabši položaj je posledica majhnosti podjetij, poslovne neuspešnosti in drugih dejavnikov.

SAN MARTIN

Pod lipo domačo...

A Sanmartinčani prepevajo: „Pod lipa domačima najrajši sedimo...”, saj se na dvorišču slovenskega doma bohotiva kotati lipi. Če se Pristavčani ponarjajo z ombujem, so lahko rojaki iz San Martina ponosni na naju. Prav nič nama ni dolgčas. Pokončno stojiva ob Marijinem znamenju in opazujeva, kaj se dogaja. Odbor doma naju je zato naprosil, da bi poročali o vsem tem dogajanju. Rade volje sva ustregli odboru in takoj začeli s pisanjem, dokler ne najini krompi premoreta kaj listov, ki že rumenijo.

Meseca marca je okoli naju vse zaživele. Začele so se redne dejavnosti v vseh organizacijah. Pred vrati je bil veliki teden. V petek 11. marca in v soboto 12. marca je bila v kapeli Presvetega Srca Jezusovega duhovna obnova. Vodil jo je misijonar p.

Lovre Tomažin, ki je vernikom podal globoke misli o spreobrnjenju in doživljanju največjega krščanskega praznika. V soboto 19. marca je mladina pripravila Marijin križev pot. Ob petju in razmišljanjih smo spremljali Marijo po poti na Kalvarijo. Pri izvedbi so sodelovali vsi mladi pod vodstvom Monike Filipič. V Rožmanovi polji so prvi poljski dan otroci izdelali butarice, ki so jih nesli k blagoslovu na cvetno nedeljo. Za izdelavo sta vse preskrbela Janez in Silvija Filipič, na pomoč so priskočile mamice učencev in bivših učencev. Tudi članice Zveze slovenskih mater in žena, ki jo vodi Marjeta Smersu Boltežar, so priredile velikonočni sestanek, v četrtek 17. marca. Na veliki petek so mladi in mladenke barvali pirhe. Delo je vodila Monika Filipič. Na velikonočno nedeljo je maševal p. Tomažin. Slovenski pevski zbor pod vodstvom Lučke Kastelic Marinček je prepeval lepe velikonočne pesmi. Po maši smo imeli v Domu velikonočni zajtrk.

V nedeljo 13. marca je dr. Peter Hafner imel zelo zanimivo predavanje pod naslovom: Droga in mladi. Predavatelj je na zelo didaktičen način predstavil aktua-

len problem zasvojenosti. Opisal je vse vrste mamil in nakazal hude posledice uživanja. Gornja dvorana je bila polna poslušalcev vseh starosti, vabilu so se odzvali tudi z drugih domov. Odbor doma se predavatelju iskreno zahvaljuje za tako jasno predstavitev tega problema.

Na poseben list morava zapisati žalostno vest: 29. marca je umrl Janko Filipič, naš dolgoletni, vestni mežnar. Kropili smo ga v domu, pogrebno sv. mašo je daroval dr. Jure Rode. Naj Janku Bog poplača za vse delo v našem domu in naj mu podeli večni pokoj. Družini Filipič pa izrekamo sožalje.

V nedeljo 3. aprila je bil Občni zbor.

Vodil ga je predsednik inž. Tone Kastelic. Pri molitvi smo se še posebej spomnili sv. očeta Janeza Pavla II. Predsednik se je zahvalil vsem odbornikom in članom za pomoč in sodelovanje. Poročili sta podala tajnik Janez Filipič in blagajnik Rudi Dimnik. Sledile so volitve. Izvoljen je bil odbor, ki bo v obdobju 2005-2006, deloval v sledeči sestavi: predsednik inž. Tone Podržaj, podpredsednik Jože Jerman, tajnik Janez Filipič, blagajnik Rudi Dimnik, podblagajnik Marko Škulj, kulturni referent dr. Viktor Leber, gospodarja Jože Skale in Tomaž Filipič, odborniki: inž. Tone Kastelic, Tone Belec in Dani Žagar; nadzorni odbor: Lučka Smersu Santana, Marjan Boltežar in Pavle Verbic. Novoizvoljeni predsednik se je še posebej zahvalil bivšemu in prosil za nadaljnjo pomoč.

Tudi medve želiva veliko uspeha novemu odboru. Precej mačističen zgleda, a dobro veva, da za vsakim odbornikom stoji skrbna in potrpežljiva žena.

Življenje v domu naprej domače poteka. Ob ponedeljskih prepeva Pevski zbor, ob sredah in petkih trenirajo fantje (vodi inž. Ivan Medvedček) in dekleta (vodi prof. Omar Santana), ob sobotah odpre vrata Rožmanova polja (vodi Nina Pristovnik Díaz), ob petkih je na razpolago večerja, razvedrilo ob kartah, spretne žene izdelujejo plete (vodi Regina Leber), ob nedeljah je slovenska sv. maša in skupni zajtrk. Vrstijo se seje, vaje in sestanki.

No, pa sva kar dobro opravili nalogo. Seveda gre delo v dvojce lažje. Le pri pisanju nama dvojina včasih kakšno zago-

Jesenski pozdrav!

Sanmartinski lipi

100 let rojstva dr. Rudolfa Hanželiča

Pretekli torek, 12. marca je poteklo 100 let, kar je bil rojen vzgojitelj, pisatelj in duhovnik dr. Rudolf Hanželič. Obletnica bi bila skoraj neopazno mimo nas, a nas je nanjo opomnilo srečno naključje.

V spomin objavljamo članek, ki ga je za almanah *Srednjeevropskega tečaja Ravnatelja Marka Bajuka* v letu 2001 napisala dijakinja Martina Golob. Takole píše:

V kordobskih hribih je lepa slovenska počitniška kolonija. Vsako leto gredo polski otroci tja na počitnice, da preživijo dva tedna v svežem planinskem zraku. Tudi jaz sem bila dvakrat na koloniji v Domu, ki nosi ime po svojem ustanovitelju dr. Rudolfu Hanželiču. Zanimalo me je kdo je ta duhovnik, ki je slovenski skupnosti zapustil Počitniški dom. Vprašala sem staro mamo, ki je več let kuhala v Domu in poiskala življenjske podatke.

Dr. Rudolf Hanželič je bil rojen leta 1905 v vasi Hardek pri Ormožu. Gimnazijo je dokončal v Ljubljani, potem je vstopil v mariborsko bogoslovje in bil posvečen v duhovnika leta 1929.

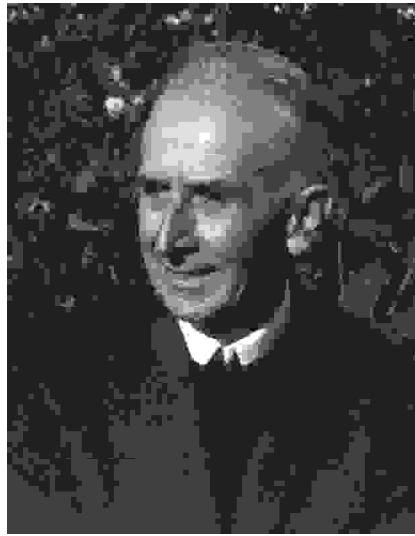
Bil je profesor verouka na gimnaziji v Celju, medtem študiral in doktoriral leta 1934. Ob okupaciji je pribežal v Ljubljano. Živel je v Marjanovcu, bil profesor verouka na gimnaziji in se izpopolnjeval v vzgojstvu. Leta 1945 se je umaknil v Italijo in živel v Rimu, dokler se ni izselil v Argentino. Tu je deloval v Mendozi, potem pa je bil himni du-

hovnik v zavodu za prevzgojo deklet v San Estebanu in profesor filozofije in psihologije na državni gimnaziji v Capilla del Monte. Zadnja leta je preživel v Lujanu, kjer je bil profesor v bogoslovju bratov maristov.

Poleg svojega dela kot duhovnik ter profesor verouka in filozofskih ved je bil dr. Hanželič tudi praktični vzgojstev in organizator mladinskih gibanj. Že pred vojno je izdal pri Zvezi fantovskih organizacij list *Narajnik* in *Mladec*, oba vzgojne vsebine. V času okupacije je izdal *Krščansko moralno* za inteligenco in *Družinsko vzgojo*.

V Argentini je napisal več člankov za revijo *Duhovno življenje*. Napisal je knjigo „*Nam življenje*“ prvi in drugi del ter knjigo „*Družinska vzgoja*“. V obeh je dr. Hanželič dosegel velik uspeh svojega znanstvenega pedagoškega dela.

Virek svoje praktične gospodarske in pedagoške dejavnosti pa je dokazal s svojim res osebnim zidanjem počitniškega doma v kraju Dolores pri Capilli del Monte. S pomočjo dobrotnikov je kupil zemljišče s cerkvico Žalostne Matere Božje in staro stavbo, ki jo je uredil in prezidal v počitniški dom. Na zemljišču je sezidal dve novi hiši, dovozil zemljo, uredil park ter nasadil sadno in okrasno drevje. Stara mama mi je pripovedovala, da si dr. Hanželič lahko videl, kako je vozil samokolnico, zidal in sploh opravljal vsa težka dela. Zelo je ljubil planine in užival, ko je svoje goste osebno vodil na

izlete ter jim razkazoval lepote planinskega raja. Sam je upravljal počitniški dom, vodil otroške kolonije, organiziral izlete in vzpone na okolne hribe.

Pred svojo smrtjo je Dom, vse stavbe in pohištvo zapustil dobrodelnemu društvu z željo, da mora nuditi cenene počitnice slovenskim polskim otrokom in družinam. S tem dejanjem je postal dr. Hanželič velik dobrotnik slovenske skupnosti v Argentini, posebej polskih otrok, ki preživljajo tam lepe počitnice.

Vsako leto je dr. Hanželič v prostem času pohitel v vas Dolores v Počitniški dom. Tako tudi leta 1979, ko je podlegel zahrbtni bolezni, za katero je že dalj časa bolehal in umrl 19. marca, na praznik sv. Jožefa. Pokopan je na pokopališču v Doloresu v kraju, ki ga je ljubil in občudoval. Vsako leto otroci polske kolonije obiščejo njegov grob in mu prinesejo cvetja v hvaležen spomin.

SKRBIMO ZA ZDRAVJE

Pomen uravnotežene prehrane

Predstavniki živilske in medicinske stroke Slovenije so se na okrogli mizi z naslovom Dobro jem, da se dobro počutim, ki je bila namenjena nepristranski osvetlitvi pomena mesa v zdravi prehrani, strinjali, da je za zdravo prehrano pomembna predvsem njena uravnoteženost.

„V naši prehrani mesa ni preveč, preveč je zdravju škodljivih živalskih in rastlinskih maščob ter za zdravo, uravnoteženo prehrano veliko premalo tako imenovanih začitnih, varovalnih komponent, ki jih lahko dobimo z uživanjem veliko več sadja in zelenjave,“ je v svojem govoru poudaril Božidar Žlender z biotehniške fakultete, eden izmed uvodnih govornikov. Ob tem je poudaril, da je z mesom ta uravnotežena prehrana lažje dosegljiva, predvsem ker vsebuje veliko pomembnih sestavin.

„V prehrani moramo zmanjšati delež maščob, zaradi katerih je meso največkrat okrivljeno za povzročitelja sodobnih civilizacijskih bolezni. Zato so pustno meso vseh vrst in nemastni izdelki sprejemljivi v zdravi in uravnoteženi prehrani, kjer meso lahko odigra tudi vlogo funkcionalnega živila.“

Jožica Maučec Zakotnik z ministrstva za zdravje je poudarila „Slovenci v povprečju pojemo dovolj mesa in ne potrebujemo spodbujanja uživanja večjih količin

mesa. Potrebujemo pa spodbujanje uživanja več zelenjave in sadja, več rib, manj mastnega mleka in manj mastnih mlečnih izdelkov in manj slanih živil. Uživamo velike količine mesnih izdelkov, ki so dejansko vir skoncentrirane maščobe, predvsem nasičenih maščob.“

Karl Salobir z biotehniške fakultete je sicer pojasnil, da je pomen mesa v prehrani ljudi raznolik. „Meso odlikuje velika hranilna vrednost, meso je poleg tega okusno živilo, nekateri pa mu pripisujejo tudi krepilno in celozdravilno vrednost,“ je dejal in dodal, da je meso krepilno in celozdravilno, ampak za tiste, ki jim primanjkuje esencialnih hranilnih snovi, s katerimi je meso bogato. Meso je po njegovih besedah bogat vir kakovostnih beljakovin, dobro izkoristljivega železa, cinka in selena ter vitaminov B, obenem je pa tudi pomemben vir esencialnih maščobnih kislin.

Kritike na račun mesa, med drugim da vsebuje maščobe in veliko holesterola držijo, če je meso mastno in če je neprimerno pripravljeno. Vendar pa je pogosto težave predvsem v tem, da je veliko za uživanje mesa in mesnih izdelkov povezano z majhnim uživanjem sadja in zelenjave. „Vsaka enostranska prehrana, pa naj bo to vegetarijanska ali pa pretirano mesna, je za zdravje lahko nevarna,“ je izpostavil Salobir.

58. OBČNI ZBOR ZS

Predsednikovo poročilo

Poslovna doba našega odbora je minila, zato želim podati kratko poročilo o našem delu. V pretekli poslovni dobi z zadovoljstvom ugotavljamo, da je naše društvo razgibano delalo. Tu gre posebna zahvala vsem sodelavcem, predvsem našemu tajniku Tonetu Mizeritu, ki je tudi vodja pisarne, in pa uradnici gospe Tonči Vesel. Pisarna je na razpolago vsem, ki se obračajo na nas v različnih zadevah, tako iz skupnosti kot iz argentinskega okolja, iz domovine ali iz raznih koncev sveta. Ti stiki so se izredno pomnožili tudi po poti spletne strani, ki jo ima društvo na internetu.

Gospodarska kriza in življenjska negotovost v deželi, ki nas hudo tare, je prizadela tudi našo skupnost. Ne mislim tu samo na finančne težave naših društev in ustanov, katerih ni malo, temveč tudi na razpoložljivost za delo v skupnosti. Težko je prevzeti in vestno izvajati odgovornost v organizacijski strukturi, kadar močna skrb za vsakdanji kruh vstaja nenehno pred očmi.

V vsem smo s strani domov in organizacij zaznali dobro voljo, složen in pozitiven odgovor na iniciative društva v sklopu Medorganizacijskega sveta.

Operativno povezavo z matično domovino opravljamo še nadalje po kanalu izseljenskega društva Slovenija v svetu in Svetovnega slovenskega kongresa.

V Argentini smo prijateljsko povezani s staronaseljskimi skupnostmi, s katerimi občasno in po potrebi tudi konkretno sodelujemo.

Šolstvo je temelj našega obstoja. Kljub različnim težavam naš polski sistem trdoživno deluje. Za to delo prejemamo podporo iz domovine v obliki učnega gradiva in vsake dve leti seminarje za učne moči.

Nadejal sem si tudi pospeševati kar največ medsebojno povezavo med rojaki, predvsem pa se truditi na vseh področjih za ohranitev slovenske besede. Zato mi dovolite, da ta moj delavni načrt označim z besedami Antona Martina Slomka:

„Stvar, ki naj nam draga in ljuba bo, kakor naše svetlo oko, je naša slovenska domovina, naša beseda materina. Kdo svoj materin jezik pozabi, malopridno svoj talent zakoplje.“ Naj torej pri vsem našem delu za slovenstvo odjeknejo Slomkove besede.

Ob koncu kot vedno naše besede zahvale vsem, ki ste na katerikoli način sodelovali v odboru, z odborom in z društvom. Bog plačaj! Vse pa prosim, da nas z istim idealizmom in ljubeznijo podpirate v zavesti, da je Zedinjena Slovenija še vedno ne le krov, temveč tudi temelj naše organizirane skupnosti. Naj torej pri vsem našem delu za

slovenstvo veljajo Slomkove besede.

Naj topel dih slovenske zemlje neprestano povija naša srca, osvežuje in krepi življenje med nami in v Sloveniji. Zato naše geslo: ŽIVETI HOČEMO SLOVENSKO!

Lojze Rezelj

Tajniško poročilo

V teku leta 2004 je umrlo 10 članic in članov, vstopilo pa je 6. Po knjigovodstvu imamo vpisanih 320 članov, med njimi 149 družinskih; torej skupaj 469 članic in članov, večina z dolgoletnimi dolgovi.

Zedinjena Slovenija je prejela v teku leta 112 pisem. Odposlala pa je 89 pisem. Sem pa niso šteta pozdravna pisma z občnega zbora, ki smo jih poslali 54; božična vročila, ki smo jih poslali 52, niti vabila k udeležbi in pa zahvalna pisma ob priložnostih domobranske proslave in državnega praznika in Slovenskega dne, ki jih je bilo skupaj 102. Prav tako smo v sklopu Medorganizacijskega sveta natisnili in razpečali zapisnike v 55 izvodih. Tiskali in razpečali smo med vse domove in ustanove letni program prireditev ter razno drugo dokumentacijo.

Raznih pisem, opominov, terjatev in odpovedi smo v območju Svobodne Slovenije v letu 2004 odposlali 135.

Število prejetih in odposlanih pisem se iz leta v leto manjša, ker dejansko tako osebe kot ustanove prehajajo na elektronsko pošto. Elektronskih pisem smo v sklopu Zedinjene Slovenije in Svobodne Slovenije prejeli tekom leta 975 e-mailov in odposlali 1034. Tukaj niso šteta dnevna poročila Radija Ognjišče, ki jih redno prejemamo, priloge časopisov, informativni bilteni strank in ustanov, itd. Zedinjena Slovenija je po svojem tajniku tudi vključena v elektronsko mrežo zveznega odbora naših mladinskih organizacij.

Glede tednika Svobodna Slovenija se skupno razpeča 654 izvodov. Podrobno stanje bo podano v poročilu tiskovnega referata. Brisati bomo morali še nekaj naročnikov, ki ne odgovorijo na naše opomine in imajo večletni dolg. Tudi v ZS je mnogo članov, ki so za več let dolžni naročnino.

Ohranili smo občasne stike s Slovenskim planinskim društvom iz Bariloch in z Društvom Slovencev v Mendozi, Slovenskim društvom v Miramaru in Slovenskim društvom Triglav v Rosariju. Prav tako smo v pisnem stiku z društvom slovenskih potomcev v Paraná, Entre Ríos.

V stalni povezavi smo z Izseljenskim društvom Slovenija v svetu in s Svetovnim slovenskim kongresom.

Operativno redno delujemo z Veleposlaništvom Repu-

blike Slovenije v Buenos Airesu in z Uradom za Slovence v zamejstvu in po svetu in Republike Slovenije.

V teku leta 2004 je imel odbor 11 rednih sej, organizacijsko pa je pripravil tudi 5 rednih sej Medorganizacijskega sveta. Zedinjena Slovenija je tudi koordinirala udeležbo naših učiteljic na seminarju, ki sta ga je organizirali Ministrstvo za polstvo in Urad za Slovence po svetu RS..

Vse delo v pisarni je tekom leta potekalo normalno. Delovne moči so bile zaposlene tako z delom uprave Društva in Svobodne Slovenije, kot knjižnice, videoteke in tudi Arhiva slovenske skupnosti.

Po tajništvu tudi pošiljamo skoraj vsak teden poročilo o delovanju slovenske skupnosti v Argentini na Radio Ognjišče. Poročila pripravlja tiskovni referat.

V letu 2004 sta delo v pisarni opravljala Tone Mizerit in cont. Tonči Vesel.

Nazadnje se zahvalim vsem, ki so mi v tem letu stali ob strani in mi vedno pomagali.

Tone Mizerit

Blagajniško poročilo

Vsi vemo, da imajo dandanes vse naše ustanove velike težave. Zedinjena Slovenija ni izjema. Njeni dohodki so skromna članarina in naročnina tednika Svobodna Slovenija, katero smo šele letos minimalno povivali. S prostovoljnimi prispevki proslav v naši režiji se komaj krijejo stroški teh prireditev. Pomagajo nam na primer božični in velikonočni oglasi v tedniku, za katere ima veliko zaslug gospa Tonči Vesel, kakor tudi vsakoletna rifa, ki je tudi letos dobro uspela. Pomagajo seveda tudi darovi in podpore. Znak, da so težave, se razbere iz bilance same, saj je vsota zaostalih naročin znatno večja kot lani.

Iz bilance naj povzamem celotno številko dohodkov, ki zneso \$ 112.926,39; medtem ko izdatki znašajo \$ 119.215, 24. Če temu pripisemo finančni prebitok imamo končno pozitivno številko v znesku \$ 632,72.

Če primerjamo lansko bilanco z letomjo opažamo, da se je primanjkljaj spremenil v prebitok, kar nam potrди skrbno administracijo ustanove.

Najlepša hvala torej vsem članom, naročnikom in prijateljem, ki so nas podprli in s čigar naklonjenostjo računamo še v naprej.

Alenka Jenko Godec

NOVICE IZ SLOVENIJE

ONEČAŠČENI POMNIK

Neznani storilec je v noči na četrtek, 14. april, porušil spomenik, ki je postavljen v spomin ubitim po drugi svetovni vojni. Na spomeniku, ki stoji ob regionalni cesti Spodnji Brnik - Vodice, je z rdečo barvo pobarval napis in narisal dve svastiki. Obeležje ohranja spomin na židovske domobrance, ki so bili izpuščeni iz zaporov v Škofovih zavodov v Šentvidu, pa so jih domači terenci prestrezali na njihovi poti domov in jih zverinsko pobijali.

DAN DRUŽIN — FAMILYFEST V POSTOJNI

Postojna je bila preteklo soboto v znamenju družin. Z geslom Za družino gre - ljubezen rojeva mir se je v tamkajšnji Športni dvorani Šolskega centra ob 13. uri začela prireditve Dan družin - Familyfest 2005. Pripravile so jo Nove družine iz gibanja fokolarov, podobna srečanja pa so potekala že v več kot 200 mestih po svetu. Osrednje dogajanje je bilo na trgu Kaptol v Rimu, kamor se je prek satelitske povezave vključilo že več različnih mest, med njimi Tokio, Nairobi, Teheran, Manila in Krasnojarsk. Dogajanje v Rimu je bilo mogoče spremljati v neposrednem prenosu tudi v Postojni in na slovenski televiziji. - Slovenski del dogajanja se je sklenil z mašo za pokojnega papeža Janeza Pavla II. Kot je povedala Marjana Debevec, je papež toliko naredil za družino, da bi ga lahko poimenovali kar papež družin.

MIMOHOD TOVORNJAKOV

Slovenski avtoprevozniki so na železniške težave, s katerimi se soočajo, a se po njihovem mnenju razen prepočasi, opozorili s protestno vožnjo skozi Ljubljano. Pripeljali so se po Tržaški cesti, zavili na Tivolsko, nato na Slovensko in Dunajsko ter končali pot pred Gospodarsko zbornico Slovenije. Protest, v katerem je sodelovalo okoli 200, po podatkih policije pa okoli 150 tovornjakov, je minil mirno in ni povzročil večjih težav v prometu. Po mnenju ministrstva za promet je bil protest nepotreben, saj medresorska delovna skupina ob sodelovanju predstavnikov avtoprevoznikov uspešno opravlja delo.

PO SVETU

ZAČETEK POTI V EVROPO

Evropska komisija je Evropski zvezi priporočila, naj s Srbijo in Črno goro začne pogajanja o sporazumu o stabilizaciji in pridružitvi, je v Strasbourgu sporočil evropski komisar za pravice Olli Rehn. "Evropska komisija je sprejela pozitivno odločitev. V študiji o izvedljivosti je ocenila, da je država dovolj pripravljena za začetek pogajanj o sporazumu in stabilizaciji. To je za SČG začetek poti v Evropo," je dejal Rehn, ki pa je opozoril, da bo hitrost napredka povsem odvisna od SČG, izvajanja reform in sodelovanja z Mednarodnim sodiščem za vojne zločine na območju nekdanje Jugoslavije.

SPET ODPRTA GROBNICA

V Vatikanu so grobnico pod glavnim oltarjem bazilike svetega Petra, kjer so pokopali papeža Janeza Pavla II., ponovno odprli za javnost. Kardinali, ki so se pred ponedeljkovim začetkom volitev novega papeža zbrali v Vatikanu, so medtem nadaljevali pogovore o težavah, s katerimi se sooča katoliška Cerkv in se odločili, da bodo v času konklave vse, kar zadeva volitve novega papeža, obdržali v tajnosti.

AGENCIJA ZA MEJE POLJAKOM

Notranji ministri Evropske zveze, med njimi slovenski minister Dragutin Mate, so na zasedanju v Luksemburgu sklenili, da bo sedež zvezine agencije za

meje gostila Poljska. Za sedež agencije, ki bo prva agencija z domom v eni od novih članic povezave, se je med petimi državami potegovala tudi Slovenija. Ker s svojo kandidaturo ni uspela, je bil minister Mate "nekoliko razočaran", a dejal je, da se v kratkem času njegovega mandata ni dalo storiti več.

POSLEDICE VOLITEV V ITALIJI

Namestnik italijanskega premiera Marco Follini in trije ministri iz vrst krščanskih demokratov (UDC) so izstopili iz desnorsredinske vlade italijanskega premiera Silvia Berlusconija. Stranka se je tako odločila na seji predsedstva stranke in se tako odzvala na hud poraz vladajoče koalicije na lokalnih volitvah 3. in 4. aprila. Vodja UDC Rocco Buttiglione je sicer napovedal, da bo stranka v parlamentu še naprej podpirala vlado. - Berlusconi pa je - v primeru, da ne bodo dosegli dogovora glede oblikovanja nove vlade - zagrozil s predčasnimi volitvami. "Ali se bo UDC vrnila ali pa bodo v Italiji predčasne volitve," je dejal italijanski premier. Follini je ponovno zavrnil Berlusconijev predlog za oblikovanje nove vlade med strankami vladajoče koalicije.

KJE JE GOTOVINA?

Hrvatski tednik Feral Tribune je poročal, da je hrvatska policija izdala lažni potni list generalu Anteju Gotovini, s katerim je obtoženec hrvatskega Mednarodnega sodišča za vojne zločine na ozemlju nekdanje Jugoslavije leta 2001 zbežal s Hrvaške.

PISALI SMO PRED 50 LETI

VSESLOVENSKO ROMANJE V LUJAN

Na tretjo nedeljo v maju 15. maja se bomo zopet zbrali ob prestolu lujanske Matere božje. Veliko nas bo in z veseljem se bomo spet srečali na od Marije izvoljenem kraju.

Na romanje gremo, ne na izlet, zato se nanj duhovno pripravimo! Molimo za njega uspeh in pritegnimo tudi vse tiste, ki oklevajo. Marija je Mati vseh ljudi, posebno pa želi s tistimi, ki so se oddaljili od Njenega Sina. Na romanju bo prilika, da se vsi spet včlanimo v veliko družino božjih otrok, kjer je greh izgnan in vlada božja ljubezen.

Vozni listki so že v prodaji. Cena \$ 7,50 za obe strani vožnje. Romarski vlak odide s postaje Once ob 7.15. V Luján prispe ob 9.05. Povratak iz Lujana 17.40, prihod na postajo Once ob 19.30. Letos se vlak ne bo ustavil v Ramos Mejía, pač pa v Liniersu, ki je najvažnejša izhodna točka raznih vozil. Na poti v Luján se ustavi ob 7.38, na povratku ob 19.11.

Pripravljani odbor za slovensko romanje v Luján.

SLOVENC V ARGENTINI

BUENOS AIRES

Osebnostne novice

+ Franc Krušič. V Buenos Airesu je v petek 15. aprila t.l. ob dveh popoldne umrl zadet od kapi g. Franc Krušič, polic. nadzornik v p. K zadnjemu počitku so ga položili v soboto, 16. t. m. popoldne na pokopališču Flores. Pogrebni sprevid je vodil g. direktor Anton Orehar, pokojnika je pa na njegovi zadnji poti spremljalo veliko slov. rojakov, ki so težko prizadeti družini tudi izrekli svoje sožalje.

V Kanado je odšel s svojo družino dne 30. marca t. l. k svojim bratom g. Franc Ferkulj, doma iz Strug na Dolenjskem. V Argentini je živel v Villa Bosh pri Buenos Airesu. Želimo mu mnogo sreče v severni domovini.

Poroke: Poročila sta se g. **Maks Borštnar in gdč. Elida Canepa** iz Buenos Airesa. V nedeljo 17. IV. 1955 sta pa stopila pred oltar v župni cerkvi v Ramos Mejía g. **Marjan Loboda** in gdč. **Albina Žonta**. V San Justo pa g. **Štefan Drenjek** in gdč. **Milena Knavs**. Mladim parom ob vstopu v novo življenje želimo obilo sreče in božjega blagoslova.

MENDOZA

Velikonočne praznike smo obhajali v Mendози tudi letosnje leto, kot vse doslej, po slovenskih negah. Tudi duhovno nas je lepo pripravil naš duhovni pastir. Vse nedelje v postu smo imeli popoldne križev pot. Na Veliki petek smo poleg te pobožnosti poslušali tudi postno pridigo. Na veliko soboto zvečer se je ob lepi udeležbi rojakov razvila na igranju zavoda br. Maristov naša vstajenska procesija ob zborovskem petju velikonočnih pesmi. Na veliko nedeljo smo imeli slovesno peto mašo pri sestrah frančiškankah in popoldne pete litanije Srca Jezusovega.

Vročili smo si srečne praznike in se pri tem spominjali dni, ki smo jih na ta praznik pred leti preživeli doma.

Svobodna Slovenija, 21. aprila 1955 - št. 16.

OSEBNE NOVICE

Krst

V cerkvi Inmaculado Corazón de maria je bil 10. aprila krščen **Rodrigo Ezequiel Correa**. Očka je Esteban, mamica pa Klavdija Galjot. Botra sta bila Mariana Galjot Escobar in Mariano Dechant.

Čestitamo!

ZA TISKOVNI SKLAD...

...Svobodne Slovenije je inž. Žakelj Jože daroval 100 pesov, namesto cvetja na grob g. Štefanu Kavčiču (Snopkov Štefan). **Bog povrni!**

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar** **Glavni urednik:** Tine Debeljak ml. / **Za Društvo ZS:** Alojzij Rezelj / **Sodelovali so že:** Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Milena Ahčin, Pavlina Dobovšek, Rudi Koncilja, Majda Hren Ravnik, Vera Breznikar Podražaj, Viktor Leber, Lučka Oblak Čop, Martina Golob. **Mediji:** STA, Radio Ognjišče, Družina.

ESLOVENIA, MI TIERRA

La emigración

La emigración conforma un capítulo importante de la historia eslovena. Se estima que una quinta parte del pueblo esloveno vive fuera de los límites de la República de Eslovenia.

Los primeros emigrantes fueron los protestantes en el siglo XVI. El emperador les ordenó que se convirtieran al catolicismo o que se fueran. Muchos optaron por lo segundo, emigrando a Alemania, a Wurtemberg. El predicador Znojnik emigró a Suecia: allí vive su descendiente que conoce su historia, el escritor Znojlski.

La gran corriente emigratoria comenzó en la segunda mitad del siglo XIX. En ese tiempo los campesinos tomaron posesión de sus tierras, pero no las podían mantener. Además la ley de sucesión disponía que todos los herederos debían recibir partes iguales, con lo cual se atomizaban las propiedades, de por sí pequeñas. El campesino debía pagar las dotes y después no podía sobrevivir. El único camino disponible era emigrar, especialmente hacia los Estados Unidos de América. Allí trabajaban duramente, principalmente en las minas o en las acerías. Después de varios años regresaban, con los dólares ahorrados pagaban las deudas y comenzaban nuevamente. Pero en unos años la historia se repetía y volvían a América. Algunos hicieron varios viajes de ida y vuelta.

Pocos tuvieron la suerte de ganar lo suficiente para afincarse en América, comprarse su chacra o conseguir un trabajo en las ciudades. Cuando lo lograban llamaban a sus prometidas y formaban su hogar en el nuevo mundo. Trataban de establecerse en grupos para poder reunirse y ayudarse mutuamente. Crearon asociaciones de eslovenos y los sacerdotes fundaban parroquias de eslovenos. También comenzaron a editarse diarios y periódicos, pero con diferente proyección: la católica (América domovina) y la socialista (Prosveta). Hubo disputas ideológicas entre los emigrantes, que fueron duras y largas, perpetuándose hasta la actualidad.

Hubo también mucha vida cultural. En sus centros se ponían en escena obras teatrales, operetas e incluso, en algún tiempo, óperas. Recibían estímulos desde Eslovenia. Durante algún tiempo vivió entre ellos el escritor Etbin Kristan y colaboró el conocido escritor estadounidense Louis Adamic. Recién en los últimos tiempos recibieron el reconocimiento por su labor escritores católicos de la talla de Karel Mauser, Ludvik Potokar y otros.

SLOVENC V ŠPORT

LEPŠI ŠPORTNI OBJEKTI

Domžalski Helios d.d. bo v sodelovanju z Olimpijskim komitejem Slovenije tudi v letu 2005 poskrbel za lepšo podobo slovenskih športnih objektov. Letos je Helios prenovi namenil svoje premaze v vredni 1,5 milijona tolarjev, OKS pa jih bo razdelil najbolj prizadevnim. Akcija domžalskega podjetja poteka že od leta 1999, doslej pa je bilo na ta način polepšanih že 36 različnih športnih objektov v državi.

SREBOTNIKOVA PRIŠLA DO ČETRTFINALE

Za slovensko teniško igralko Katarino Srebotnik se je nastop na turnirju WTA v ameriškem Charlestonu tako v posamični kot v konkurenci dvojic končal v četrtfinalu. Med posameznicami je dobila namučila drugo nosilko Jeleno Dementjevo - Rusinja je slavila s 6:3, 5:7 in 6:4 - med dvojicami pa je slovensko-japonsko navezo Srebotnik/Šinobu Asagoe ugnal prvopostavljeni ameriško-avstralski par Lisa Raymond/Rennae Stubbs s 6:3 in 7:6 (5).

NAJBOLJŠI ZIMSKI ŠPORTNIK

Športni program Radia Slovenija je na tradicionalni, že 19. sklepni prireditvi akcije Športnik zime ali poletja izbral najboljšega športnika letošnje zime. Laskavi naslov si je priboril smučarski skakalec, svetovni prvak iz Oberstdorfa Rok Benkovič. Poleg Benkoviča je bilo v izboru za nagrado še biatlonka Tadeja Brankovič, smučarski skakalec Jernej Damjan, smučarka tekačica Petra Majdič, plavalec Peter Mankoč, alpska smučarka Tina Maze, telovadec Mitja Petkovšek, namiznoteniska igralka Martina Safran, judoistka Rana Sraka in rokometan Gorazd Škof.

Nac
v Trstu

Lju
metrop
na obis
bilo žu
praznu
novitve
Urana
novanj
nadšk
Nadšk
tamkaj
v slove
somar
je v N

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

CATERING

Cocina & Fusión. Srečanja — Praznovanja — Sprejemi. Najboljše okusne postrežbe! **Julio Llallire, Chef Ejecutivo.** Tel.: 4641-6986; mobitel: 15 5564-2831; e-mail: jullace@yahoo.com.ar

TURIZEM

Letalske karte,
rezerva
hotelov,
najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Vrgovcn 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNÍKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Sploma odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

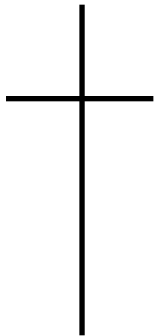
Dr. Vital Añich, Odvetnik Paraná 830,
5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na:
Tel./faks: 4798-5153. e-mail:
estudioasic@cpac.org.ar

DOBOVŠEK & asociados -
odvetniki. Zapuščinske zadeve.
Somellera 5507, (1439)
Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386.
E-mail: jdobovsek@hotmail.com

dr. Marjana Poznič - Odvetnica -
Uradna prevajalka za slovenski jezik
Lavallo 1290, pis. 402 - Tel.
4382-1148 - 15-4088-5844
mpoznic@sfanet.com.ar

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se zahvaljuje vsem, ki so darovali v dobrodelniški sklad: druž. Rezelj-Pezdirac iz ZDA, 100 dolarjev namesto cvetja na grob Polde-tu Golobu in 200 dolarjev namesto cvetja na grob Mariji Žukovec; prof. Lojze Peterle 440 pesov; N.N. iz ZDA 400 dolarjev; N.N. iz Morona 100 pesov. **Vsem dobrotnikom Bog povrne!**

V ponedeljek, 11. aprila nas je na Opčinah v Trstu nenadoma zapustil in se za večno počivat v Bogu naš brat in stric, gospod

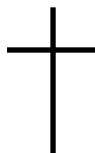
dr. Ivan Artač

katoliški mladinski vzgojitelj in veliki kulturnik na slovenskem Primorju.

Spominjamo se ga in priporočamo v molitvi, želeč mu miren počitek.

Brat Viktor in družina

Mendoza, Argentina.

„Jaz pa zaupam v Tvoje usmiljenje,
moje srce se raduje Tvoje pomoči.“
Ps 13

Z žalostjo sporočamo, da je v soboto 9. aprila, po dolgi bolezni, odšel po večno
plačilo k Bogu naš dobri mož, oče, stari oče, gospod

JOŽE MARKOVIČ

Obenem se zahvaljujemo g. Tonetu Bidovcu za mesečne obiske in pogrebno sv. mašo. Prav tako g. Matiju Borštnarju za molitve rajnemu, ter vsem, ki ste zanj molili ob krsti in se udeležili pogreba.

Žalujoci:

žena **Tilka Avgustin**;
sinovi **Jožko** in **Janko** z družinama, in **Toni**;
hčeri **Metka** in **Nežka** z družinama;
vnuki **Alejandro**, **Florencia**, **Agustín**, **Mariano**, **Gabriela**,
Veronika, **Lučka**, **Damijan**, **Natalija** in **Aleja**.

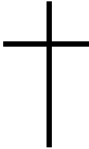
Buenos Aires, Slovenija

REŠITEV KRIŽANKE

VODORAVNO: 1. vir; 4. prisega; 10. Ezav; 12. Janko; 13. sobota; 15. orli; 17. el; 18. la; 19. upa; 20. las; 22. kam; 23. nos; 25. Rio; 27. os; 29. mu; 30. eter; 32. predal; 34. očaki; 36; čari; 37. spančka; 38. ran.

NAVPIČNO: 1. veselje; 2. Izola; 3. Rab; 5. rja; 6. i-
a; 7. snop; 8. ekran; 9. gol; 10.
11. vol; 14. tako; 16. insulin; 17.
19. umor; 21. sreča; 24. o-
omara; 26. Iran; 28. seč; 31. i-
top; 32. pik; 33 dar; 35. K.Č.

„Milost in dobrotljivost mi sledita vse dni mojega življenja
in v Gospodovi hiši bom prebival najdalje čase.“
Ps 22, 16-8

Vsem prijateljem in znancem z globoko žalostjo sporočamo, da je 12. aprila 2005 v 76. letu starosti Bog poklical našega dragega moža, očeta, starega očeta, brata, svaka in strica

CIRILA TEKAVCA

Iz srca smo hvaležni za vse molitve ob krsti in tolažilne besede. Zahvaljujemo se msgr. Juretu Rodeu za spremstvo v molitvi, g. Matiju Bortnarju za vodstvo pogreba in pogrebno mašo, g. Tonetu Bidovcu za podelitev sv. zakramentov ter vsem, ki so ga pri prti kropil in molit za njegov pokoj ter darovalcem v dobre namene namesto cvetja.

Žalujoči:

žena **Vida roj. Bevčar**;
sin **Aleks**;
hčere **Ivana, Silvija** in mož **Sergio, Milena** in mož
Gabrijel, Veronika in mož **Hernán**;
vnuki **Tomaž, Manuel** in **Mercedes**;
brat **Lojze**;
sestre **Micka, Francka, Dana** in **Tilka**;
svaki, svakinje, nečaki in ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Klada-Slovenija, Chicago, Kanada

PAPEŽ JANEZ PAVEL II

Dosegla in izredno užalostila nas je vest o smrti človeka z velikim srcem in širokih obzorij, nam dragega in spoštovanega svetega očeta Janeza Pavla II., pastirja Cerkve, delavca za mir in pravičnost, moža molitve, učitelja vere in pravih kreposti, varuha resničnih in trajnih človeških vrednot. V našem spominu bo zapisan kot mož svetosti in modrosti, mož številnih darov, po katerem je Bog obogatil vesoljno Cerkve in vse človeštvo. Slovenci v svojih srcih gojimo posebno hvaležnost za njegov pogum in odločnost pri priznavanju samostojne republike Slovenije ter beatifikacijo bl. Antona Martina Slomška.

Čudovit zgled Janeza Pavla II. nas bo π dolgo bodril in usmerjal v prizadevanju za svet pravičnosti, ljubezni in miru. Naj mu bo na π Gospod, Jezus Kristus, kateremu je vse življenje zvesto služil, usmiljen in bogat plačnik. Vas in nas, ki globoko žalujemo ob smrti svetega očeta, pa naj spremlja Sv. Duh Tolažnik.

Dr. Andrej Bajuk
Predsednik NSi

Regijski odbor Nove Slovenije za Južno Ameriko se pridružuje žalovanju ter se svetemu očetu zahvaljuje za delo, ki ga je opravil v Katoliški Cerkvi in za blagor vsega sveta. Naj mu dobri Bog stotero poplača!